

Min whisky

av Jan-Ove Lipponen

Mina tidiga erfarenheter av whisky var ganska avskräckande, billig blended som rev i halsen och enbart gick ner i brist på annat. Det var märken som Queen Anne, VAT69, Old Glen och flera andra ungefär likadana. Syftet uppnåddes, men inte med någon större smakmässig njutning. Då var det bättre med rom o cola, eller vodka med tillbehör. Basen för utgång en afton var ändå oftast öl.

Det fanns under förra årtusendet från 1928, en i Jönköping känd restaurang som hette Munken. Byggnaden kallades första tiden ”rusningsdryckeshus” ☺. Munken stängdes i början på 2000-talet, saknad av många. Om man intog en måltid där, före besöket på det ovanför belägna diskoteket Huset, så ingick inträdet dit i kostnaden för måltiden. I all enkelhet kunde måltiden bestå av en vårrulle och ett antal öl... ☺

En afton begav det sig så att jag tillsammans med några glada vänner, besökte diskotek Huset i avsikt att stifta nya bekantskaper, dansa och förfriska oss i baren. I baren befann sig som vanligt Boris, den alltid lika glade bartendern. Som variation hade jag tidigare börjat köpa amerikansk bourbon, vilket Boris noterat.

Denna afton blev Boris något av en räddande ängel för mig.

-Jag har fått in en ny whisky som du kanske vill prova? frågade han.

Jag tvekar aldrig att prova något nytt, så snart blev jag försedd med ett glas innehållande en gyllene vätska.

En försiktig doftning, och sedan en klunk för att känna smaken.....!

För en som bor i Jönköpingstrakten är det alltid nära till kyrkan om man hamnar i själsliga bryderier. Men detta var som en bönhörelse, en försmak av himmelriket, när min gomme fylldes av de mest fantastiska förnimmelser. I detta ögonblick blev jag räddad, frälst, från alla tidigare erfarenheter av dålig whisky. Jag visste nu att det fanns hopp, och en förståelse infann sig för de som tidigare försökt förklara detta med god whisky.

-Det är Glengoyne 14-årig single malt, förklarade Boris, och en ny värld hade därmed öppnats för mig.

Sedan dess har nyfikenheten fått mig att prova säkert över tusen olika whisky, från alla hörn av världen som det produceras. Allt har inte varit smakfullt, men smakresan har varit fantastisk, och många vänskapsband har knutits, och behållits genom åren. Inte minst genom June Whiskysällskap.

Smakvärlden har även breddats med cognac, calvados, rom, armagnac och andra ekfatslagrade drycker.

Ett antal resor till whiskyns förlovade hemland Skottland, har även förstärkt känslan för hantverket, människorna och historien bakom dessa ädla drycker. Med alla trevliga människor som jag träffat på dessa resor, har det infunnits en känsla av att komma hem, varje gång jag landat i Skottland. När det nu senare visat sig att en del av mina förfäder kommer från den ursprungliga gaeliska delen av Storbritannien, så kanske det förklarar en del av den känslan.

Smakresan fortsätter, men Glengoyne 14-årig Single Malt kommer alltid att vara nära mitt hjärta ♥

